

JEUGDVERENIGINGEN, VROEGER EN NU

Mij is gevraagd over dit onderwerp één en ander op papier te zetten. Daar ikzelf gedurende een aantal jaren actief heb mogen mee doen en er nog wel één en ander in het geheugen zit, wil ik dit graag proberen.

Almen had vroeger een bloeiend verenigingsleven op Christelijke grondslag. Zo was er rond 1900 al een Christelijke Jongelingsvereniging "Obadja", opgericht in 1869. Er was een knapenvereniging "Samuël" opgericht in 1909 en van die jaren was er ook een jongeliedenvereniging "Timotheüs".

Deze laatste vereniging is in 1960 samengegaan met de meisjestussenvereniging "Klimop" onder de nieuwe naam "Glorie aan Hem". In 1929 was opgericht de meisjesclub "Nana" en dan was er nog een meisjesvereniging "Dient den Heer".

Men kon lid worden van deze verenigingen na de zondagsschool (dus ook na de lagere schooltijd). Wat de jongemannen betreft was er de regel, dat men lid bleef totdat men ging trouwen. Dit vond in 1936 een aantal mannen erg jammer, zodat men toen nog een nieuwe vereniging van oud-leden oprichtte, het "Ons Oud Verbond". Al de mannenverenigingen waren lid van het landelijke Jongelingsverbond, vandaar deze naam.

We moeten ons voorstellen, dat voor de jeugd van Almen (en ook Harfsen, want Harfsen lag vroeger vlak bij Almen (Kapelweg) en men was kerkelijk één gemeente) dit één van de weinige mogelijkheden van ontspanning was.

En niet alleen ontspanning en o.a. een avondje uit, maar ook geestelijke vorming. Er werden verhalen uit de Bijbel o.l.v. een leider(ster) besproken of andere theologische onderwerpen. Deze werden vaak, al of niet met hulp van de plaatselijke predikant, grondig voorbereid, wat op zichzelf al een stuk vorming was.

Verder kwamen vaak onderwerpen van maatschappelijke of sociale inhoud aan bod. Vast onderdeel van deze avonden was het opstel, wat één der leden thuis maakte en voor las, de voordracht (zo mogelijk uit het hoofd geleerd), spreken in het openbaar, e.d. Ook werden er de nodige spelen georganiseerd, zodat het heel gezellig kon zijn. Wat ik nu genoemd heb gold in grote lijnen zowel voor de jongens als de meisjes, al legde men zich bij de meisjes ook nog meer toe op handwerken etc. We moeten wel bedenken, dat de jongens en de meisjes afzonderlijk samen kwamen. Na de tweede wereldoorlog is dit geleidelijk veranderd, vandaar bovengenoemde fusie!

Daar men ook graag naar buiten optrad was hiervoor het jaarlijkse Jaarfeest. Dit was meestal op een winteravond met als hoogtepunt het toneelstuk, waaraan door een aantal leden vaak een hele winter was gerepeteerd en gestudeerd. Dit waren avonden waar echt naartoe werd geleefd en men nog dagen over sprak. Dit waren ook avonden, waar jongens en meisjes elkaar konden ontmoeten, ook na afloop....

Een belangrijk stuk werk heb ik nog niet genoemd nl. de bibliotheek. Reeds ver voor de tweede wereldoorlog hadden zowel de jongemannen- als de knapenvereniging een eigen bibliotheek. Ook hier moeten we bedenken, dat we praten over een tijd dat er nog nauwelijks telefoon, radio en geen televisie was en men dan ook via het kezen van goede lectuur zijn blik kon verruimen.

Middelbaar onderwijs zoals we dit thans allemaal vanzelfsprekend vinden, werd ook maar door een enkeling genoten, zodat deze bibliotheken een grote functie hadden en o.a. het lezen werd gestimuleerd. Later werd dit vanuit de landelijke Stichting C.J.M.V. leetuurvoorziening begeleid en gestimuleerd. Mede hieruit zijn later de openbare bibliotheken ontstaan, waarin deze CJMV- bibliotheken zijn opgenomen met als resultaat nog steeds een uitleenpost in Almen van de Openbare Bibliotheek Gorssel. Ook dit was werk waar een stel jonge mensen zich voor in zette en wat vormend werkte.

Dit hele gebeuren van dit verenigingswerk vond plaats in "Ons Huis". Toen in 1912 de huidige Julianaschool gereed kwam, was dus het oude schoolgebouw beschikbaar en toen hebben bestuur en leden van "Obadja" het aangedurfd om dit gebouw over te nemen en in te richten, wat in die tijd een hele beslissing moet zijn geweest. Rond de jaren 1930 kwam de wens naar voren naar een geheel nieuw gebouw. Het oude werd afgebroken en op die plek is een geheel nieuw "Ons Huis" verrezen met o.a. een bovenzaal met toneel, geschikt voor grote uitvoeringen, wat in die tijd iets geweldigs was, want in de verre omtrek was zoiets niet te vinden! En dan te bedenken, dat de financiën bijeen zijn gebracht d.m.v. acties, bazaars, giften en geen subsidies van de overheid!!!

Landelijk namen de verenigingen deel in activiteiten van het Ned. Jongelingsverbond (later Chr. Jongemannenverbond, het C.J.M.V.) en de Chr. Jongevrouwenfederatie (het C.J.V.F.) Er werd deelgenomen aan grote ringsamenkomsten o.a. bij kasteel Ampsen en het openluchttheater Lochem, aan de landelijke Bondsdagen in Amsterdam en Den Haag. Het C.J.M.V. had een eigen buitencentrum/conferentieoord "De Ernst-Sillemhoeve" bij Lage Vuursche (Utrecht), waarin het park o.a. een Almen-Harfsenlaan was. Of die nog bestaat, is mij niet bekend.

Voor na de tweede wereldoorlog wijzigde zich de inhoud van de wekelijkse samenkomsten. In de jaren 1950 en later werd een belangrijk onderdeel ook het jaarlijkse kamperen, waarbij men dan onderdak vond en vindt bij een landbouwbedrijf wat hiervoor is ingericht. Het karakter van de samenkomsten veranderde waarbij steeds meer de nadruk kwam te liggen op ontspanning. De middelbare scholen boden ook het nodige en zo werd geleidelijk het programma veranderd.

Anno 1999 kennen we in Almen sinds 1980 een jongens-en meisjesclub voor 12-14 jaar en een tussenclub 14-16 jaar. Er was een brugclub, wat vanaf 1985 is overgegaan in Soos 't Keldertje. De wekelijkse bijeenkomsten (vooral in de wintermaanden) hebben als doel een plek te zijn voor jongeren om elkaar te ontmoeten. Het geheel is ondergebracht in de Hervormde Jeugd Raad Almen.

Er is een uitspraak: tijden veranderen en wij met hen! Zo geldt dit ook voor de afgelopen 100 jaar wat het jeugdwerk in Almen betreft. Het geheel overziende zullen velen dit toch als een boeiende, vormende en ontspannende tijd ervaren hebben, waar men met dankbaarheid op terug kan zien. Hoe zich dit voor de komende eeuw zal ontwikkelen is niet te overzien; één ding is zeker, dat wanneer ook nu jongeren zich hiervoor in blijven zetten, dit werk zeker toekomst heeft.

Free Kroeze